

(א) [לעיל ג: לקמן כח: לא:
 מח: א] (ב) [לקמן יט: א:
 ג] [קדושין ה: כח. ושי"ג,
 ד] [לקמן לה: ה] [רש"ש
 מח"א, ו] [דף ג: ד"ה
 משורן, ו] [ז"ל דפרישית,
 ח] [ז"ל חגבגלגל, ט] [ע"ש
 בתוספות דה"ה שור, י] [ז"ל
 מקיף,

תוס' ד"ה מה לבור שכן
שלא ברשות דאפי' עשאו
ברשות. עי' לקמן כח ע"ב
תוס' ד"ה ה"מ:

כולם מבורר למדנו. כל
תקלה צור הוא ואש"ג דלא
הפקיר (לעיר ג). כל אלו
שאמרו. חכמים מותרין
לקלקל צרה"ר, ואלו הן
פותקין ביבוחיהן. לקלח
שופכין שלהן צרה"ר יו',
צב ציור המקלח שופכין
של מי תשמים הבית לרה"ר
(לקחן ל).

לאיתתי ליתכה
 וסכסכב אבנ. פִּסְהִי
 השוה בשכח. כִּי
 מא, אבִי לאיתתי
 אבנ וסכנ ומה
 שרתין בשכח. ונפלו
 ברוח מצויה וחוקי בתי
 דתיהו. אבל בחדי קדוֹלֵי
 נקוֹל אִי־צִרְכֵּהוּ
 דיתני אש, אד אפיִי בתי
 ריח. רב אמר לאיתתי
 בִּרְחֵמֵהוּ. רב
 אד בִּרְחֵמֵהוּ
 לאיתתי אד דתניא
 אלו שאמרו תחוק
 ביהוֹתֵיהֶן
 מעותותיהן בימות
 אֵין להוֹר שְׂרֵת
 הגשמים אִי־פִי
 רשעוֹת אִי־פִי
 לשלם. ומקום חלוקת רב
 ושמואל כבר פירשנוהו
 מלמעלה.

לַאֲתוֹיִי* לַיְחִיכָה נִירוּ
הַשׁוּה שְׁבֶתֶן: לַאֲתוֹיִי
אֲבֹנוּ סָכִינוּ וּמִשְׁאֹו שֶׁ
בְּרוּחַ מְצוּיָהּ וְהַזִּיקֵן הַ
אֲזוּלִי קָא מִזְקִי הֵיִינוּ אִ
אֲחֵר מְעוּרֵב בּוּ וּמִמּוֹנֵךְ
כַּח אֲחֵר מְעוּרֵב בְּהֵן
וְאֵלֵא בְּתֵר דְּנִיִּיחִי אִ
בֵּין לְשִׁמּוּאֵל הֵיִינוּ בֹר
תַּחֲלִילַת עֲשִׂיתוֹ לְנוֹךְ
הַנִּי נִמִּי תַחֲלִילַת עֲשִׂית
עֲלִיךְ אֵלֵא דֵלֵא אֲפִקֵר
יְכֹוֹלֵם מְבוּרוּ לְמַדְנֵי
דִּאֲפִקְרִינֵהוּ וְלֵא דִמוּ
כַּח אֲחֵר מְעוּרֵב בּוּ
מְעוּרֵב בְּהֵן אִשׁ תּוֹכִי
לִיִּלְךְ וְלַהּזִיק בּוּר תּוֹכִי
לַאֲתוֹיִי יְבוּרֵם הַמַּתְגַּל
בְּהִמָּה ה"ד אִי דֵאֵם
לְשִׁמּוּאֵל הֵיִינוּ בּוּר מֵא
עֲשִׂיתוֹ לְנוֹךְ וּשְׁמִירַת
עֲשִׂיתוֹן לְנוֹךְ וּשְׁמִיר
אֲפִקְרִינֵהוּ לְשִׁמּוּאֵל דֵּא
הֵיִינוּ בּוּר לְעוֹלָם דֵּאֵם
מֵזֶה לְבוּר שְׁכֵן מַעֲשִׂיו
שְׂאִין מַעֲשִׂיו גִּרְמוּ לֵא
שְׁכֵן דִּרְכוּ לִיִּלְךְ וְלַהּזִיק
לֵא רֵאִי זֶה בִּרְאִי זֶה
לַאֲתוֹיִי הָא דְתִנְיָא ^{ס"ה}
בִּיבּוּתִיהֶן וְגוֹרְפִין מַע
אִין לֵהֵם רִשּׁוֹת בִּימּוֹת
אֵע"פ שְׁבִרְשׁוֹת אֵם הַ
דְּמִי אִי בְּהַדִּי דְקֵאֲזֵל
בְּתֵר דְּנִיִּיחִי הִיכִי דְמִי
לְרֵב בֵּין לְשִׁמּוּאֵל
דְּתַחֲלִילַת עֲשִׂיתוֹ לֵא
עֲלִיךְ הַנִּי נִמִּי תַחֲלִילַת
וּשְׁמִירַת עֲלִיךְ אֵלֵא דֵ
דֵאֲמֵר כּוֹלֵם מְבוּרוּ
לְעוֹלָם דִּאֲפִקְרִינֵהוּ וְלֵ
שְׁכֵן שְׂלֵא בְרִשּׁוֹת

דלָה הוּי דומיא דאדם דבשלא בכוונה ליכא כופר ושלשים של עד
דאח' בשליה שור שנגח ד' וה' (לקמן ד' מג): **מִה** אָבֹר שְׁבֹן שְׁלֹא
ברשות. * דאפילו עשאו ברשות ואח"כ הפקיר כיון שהפקיר היינו
שלא ברשות: **תאמר** בהני דברשות שור יוביה. וא"ת למ"ד
ב אלא ברשות הינוק ושם אין לו רשות וי"ל כגון שהלך ברה"ר והתח
והאי"ץ שנפלו לרשות הרבים והזיקו פטור מלשם. וכן כמו
הרוב חייב לשלם לא נהירא דמיון דבשלא שהזיקו חייב לא יתכן להקל
הרוב בין לשמואל היינו בור. וא"ת והא משמע לקמן בהמניח (ד' כט).
בזבין ונמעה ששעה לא פשע כלום וי"ל כיון שהזיקו לקון ולסמור
מפיקר * נסיון לאחר נפילת פשיעה:

נכמי